

F. t. l. vedr. tiltrædelse af konventionen om gensidig bistand m.v.

– al anden handel med varer, der er forbudt i henhold til EF-bestemmelser eller nationale toldbestemmelser.

Artikel 19, stk. 3, fastsætter dog, at den bistandsøgte myndighed ikke er forpligtet til at indgå i de særlige former for samarbejde, hvis den form for undersøgelse, der anmodes om, er i strid med eller ikke omfattet af national lovgivning, og artikel 19, stk. 4, fastsætter, at såfremt medlemslandenes nationale lovgivning indeholder krav om tilladelse til at gennemføre planlagte undersøgelser, skal de berørte myndigheder anmode deres nationale retlige myndigheder herom.

Artikel 19, stk. 5 fastsætter, at toldembedsmænd fra et andet medlemsland, der efter artikel 20 - 24 udfører opgaver på et andet medlemslands territorium og ved deres aktion forvolder skade i dette medlemsland, skal det medlemsland på hvis område skaden er forvoldt, erstatte skaden i overensstemmelse med national lovgivning på samme måde, som hvis skaden var forvoldt af dets egne embedsmænd. Dette medlemsland kan herefter gøre regreskrav gældende over for det andet medlemsland.

Efter artikel 19, stk. 8, skal embedsmænd fra andre medlemslande, der udfører opgaver i henhold artikel 20 - 24, sidestilles med det pågældende medlemslands egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

Artikel 20 og 21 indeholder bestemmelser om, at et medlemslands toldmyndigheder under visse omstændigheder må overskride grænsen til et andet medlemsland med det formål at forfølge og observere lovovertrædere. Det skal i den forbindelse bemærkes, at tyske og svenske toldembedsmænd på visse områder allerede er omfattet af Schengen-konventionens bestemmelser om grænseoverskridende samarbejde, jf. konventionens artikel 40 og 41.

Efter artikel 20, stk. 1, om grænseoverskridende forfølgelse kan et medlemslands toldembedsmænd, der på eget territorium har optaget *forfølgelse* af en person, som er antruffet på fersk gerning i færd med at begå eller at medvirke til en overtrædelse, fortsætte forfølgelsen på et andet medlemslands territorium (varm forfølgelse). Dette gælder dog kun de overtrædelser, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, og kun hvis overtrædelserne kan medføre udlevering. Hertil kommer, at varm forfølgelse kun kan foretages, når der ikke inden grænsepassagen var tid til at underrette det andet medlemslands kompetente myndigheder, eller når disse myndigheder ikke kunne nå frem i tide til at overtage forfølgelsen. De forfølgende embedsmænd skal senest ved grænsepassagen tage kontakt med de

kompetente myndigheder i det medlemsland, på hvis område forfølgelsen fortsættes.

Efter artikel 20, stk. 6, afgiver medlemslandene ved undertegnelsen en erklæring, hvori de på grundlag af artikel 20, stk. 2, 3 og 4, fastlægger betingelserne for, hvorledes de medlemslande, som det pågældende land har fælles grænser med, kan udøve deres ret til forfølgelse. Danmark har afgivet en erklæring, hvoraf det fremgår, at svenske og tyske myndigheder kun har ret til at fortsætte en igangværende forfølgelse på dansk grund i en afstand på op til 25 km fra grænsen, samt at svenske og tyske myndigheder ikke har ret til at standse personer på dansk grund. Erklæringen svarer til den erklæring, der blev afgivet i forbindelse med Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen med hensyn til den dansk-tysk landegrænse. I modsætning til Schengen-konventionen omfatter Napoli II-konventionen også det grænseoverskridende samarbejde henover sø- og luftterritoriet.

Efter artikel 20, stk. 8, kan medlemslandene endvidere afgive en erklæring, hvori de angiver, at de ikke er bundet af artikel 20 eller dele deraf. Danmark har afgivet en erklæring, hvorefter artikel 20 accepteres på følgende betingelse: »Når et andet medlemslands toldmyndigheder foretager forfølgelse over grænserne til vands eller i luften, kan en sådan forfølgelse kun fortsættes ind på dansk område, herunder dansk søterritorium og luftrummet over dansk område og søterritorium, hvis de kompetente danske myndigheder på forhånd har fået meddelelse herom«, jf. konventionens bilag. De kompetente danske myndigheder er Søværnets Operative Kommando og Flyvertaktisk Kommando.

Efter artikel 21, stk. 1, kan et medlemslands toldembedsmænd under visse betingelser fortsætte en *observation* af en person, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende er impliceret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, på et andet medlemslands territorium, når det andet medlemsland har givet tilladelse hertil. Det andet medlemsland kan til enhver tid vælge at overtage observationen.

I særligt hastende tilfælde, hvor det ikke er muligt at anmode det andet medlemsland om tilladelse, kan et medlemslands toldembedsmænd efter artikel 21, stk. 2, uden tilladelse fortsætte en observation på et andet medlemslands territorium. Det pågældende medlemslands toldmyndigheder skal omgående, allerede mens observationen finder sted, underrettes om, at grænsen vil blive passeret, og kan til enhver tid kræve, at observationen standses.